17/06/2019

Την παλιά τους αίγλη βρίσκουν Μοναστήρια στο Πήλιο

/ Ιερές Μονές

Ένας μεγάλος θρησκευτικός μνημειακός πλούτος που αναβιώνει μετά από πολλές δεκαετίες σιγής. **Μοναστήρια του Πηλίου με μακραίωνη ιστορία** και μεγάλη συμβολή στην ορθόδοξη παράδοση ζωντανεύουν ξανά μέσα από τη στήριξη ενοριτών και την ασίγαστη θέληση ιερωμένων να επανδρώσουν τις Μονές.

Η προσπάθεια τ**ης Ιεράς Μονής Παμμεγίστων Ταξιαρχών Ζαγοράς** που ξεκίνησε φέτος το καλοκαίρι είναι η τέταρτη περίπτωση Μοναστηριού στο Πήλιο τα τελευταία χρόνια που παίρνουν ξανά πνοή δίνοντας ελπίδα στους πιστούς

αποτελώντας συγχρόνως μαγνήτη για την έλευση επισκεπτών. Έχουν προηγηθεί το Μοναστήρι της Παναγίας στη Λαμπινού, του Τιμίου Προδρόμου στη Βυζίτσα και του Άγιου Σπυρίδωνα στο Προμύρι, τα οποία ήδη λειτουργούν με μοναχές και αναζωογονώντας παλιά ιστορικά μνημεία της ορθοδοξίας στον τόπο μας. Μοναχές και μοναχοί έχουν επανδρώσει ήδη τις προαναφερθείσες Μονές, τις οποίες φροντίζουν μέσα από τις εργασίες, ενώ γίνεται προσπάθεια για αύξηση των μοναχών. **Η Ιερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Ζαγοράς είναι ένα μαργαριτάρι της μεταβυζαντινής ιστορίας και παράδοσης του τόπου μας, οι απαρχές του οποίου χρονολογούνται από τον 14ο έως τον 16ο αι.**

Μια ανακαινιστική πνοή φαίνεται να ζωντάνεψε το Μοναστήρι, από προηγούμενη καταστροφή πειρατών ή πυρκαγιάς, στα μέσα του 18ου αι. Ο ηγούμενος Ευγένιος έκτισε και πάλι την Εκκλησία και το Μοναστήρι το 1734. Το 1795 ο Ηγούμενος Προκόπιος, με τη συνδρομή των Ζαγοριανών, έκτισαν κελιά και αρχονταρίκια, κατά τα πηλιορείτικα σχέδια, καθώς και τη μνημειώδη σκαλιστή κρήνη. Το 1874 το Μοναστήρι κάηκε, αλλά ξανακτίστηκε αμέσως, με τη συνδρομή πλουσίων Ζαγοριανών της Αιγύπτου. **Το Μοναστήρι των Ταξιαρχών συνέχισε τη λειτουργία του έως το 1914-1915, ενώ με τον σεισμό του 1955 τα χτυπημένα κελιά κατέρρευσαν.** Το τέμπλο του Καθολικού, με ένα μεγάλο προσκυνητάρι της εφέστιας εικόνας των Ταξιαρχών και ό,τι απέμεινε από την οροφή, αποτελούν αριστουργήματα ξυλογλυπτικής και μαρτυρούν το μεγαλείο της Μονής τον καιρό της ακμής της.

Ήδη ξεκίνησε προσπάθεια ανασυγκρότησης της Μονής με τους ενορίτες και άλλους δωρητές να έχουν κομβικό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια. Κάποια μοναστήρια δέχονται και δωρεές, ενώ αντλούν έσοδα και από την επισκεψιμότητα που έχουν. Και υπάρχει ενδιαφέρον από μοναχές και μοναχούς για να τα επανδρώσουν και να δώσουν πνοή.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος ανέφερε πως «τα τελευταία χρόνια παλιά μοναστήρια στο Πήλιο λειτουργούν ξανά με μοναχές και μοναχούς. Χάρη στη συνδρομή των πιστών τα Μοναστήρια ανακαινίζονται και ζωντανεύουν. Υπάρχουν δωρητές και πολλοί άλλοι που προσφέρουν από το υστέρημά τους. Έτσι ιστορικά μνημεία της ορθοδοξίας αξιοποιούνται, ενώ γίνονται πόλοι και συνεχούς επισκεψιμότητας από διάφορα μέρη της χώρας. Είναι δε σημαντικό πως οι τοπικές κοινωνίες στηρίζουν τα μοναστήρια με διάφορους τρόπους, γιατί τα βλέπουν ως κυψέλες χριστιανικής πνευματικότητας».

Και βέβαια μέσα στους μεγάλους στόχους που ήδη υλοποιούνται είναι για την τοπική Εκκλησία και η ανακαίνιση της παλιάς Μονής Κάτω Ξενιάς ώστε να λειτουργήσει και ως ξενώνας για τη διαμονή επισκεπτών στο πλαίσιο του

θρησκευτικού τουρισμού.

Πηγή: e-thessalia.gr